Написав Вадим Тимчук
Середа, 16 липня 2014, 03:03

Серце чисте даруй мені, Боже,
Що чутливе до волі Твоєї,
Бо нічого вже не допоможе,
Не підкріпить більш віри моєї.
Дай у вірності жити для Тебе,
Сили дай побороти спокуси,
Не прошу більш нічого для себе,
Лиш би йти завжди вслід за Ісусом,
Лиш би бачити зранені ноги,
Що понесли гріхи всього світу,
Лиш би вже не звертати з дороги,
Не зривати фальшивого квіту.
Сили дай, і тримай мене, Боже,
Міцно – міцно у Своїй правиці,
Більш ніхто мене вести не зможе,
Мир знайду лиш у Твоїй десниці.
Бо себе я змінити - не можу,
Сил нема і боротись – несила,
Лиш надіюсь на руку я Божу,
Що пустелю в душі оросила.
Знаю, Боже, Ти все контролюєш,
Все підвласне Тобі, Вседержитель,
Ти Бог вірний, що Слово вартуєш,
Ти один в тяжку мить мій Втішитель,
І коли сили йти більш немає,
І коли підступає спокуса,
Знаю, Той є, Хто міцно тримає,
І нічого я з ним не боюся!
Сили дай, погляд не відвертати,
І завжди лиш на Тебе дивитись,
Я не певний в собі, сил дай стати,
В важку мить лиш до Тебе схилитись.
Хто я є? Я – нікчемна людина,
І без Тебе – Я порох в пустелі,
Ти звільнив і зробив з мене Сина,
Дарував мені вічні оселі.
І лиш в Тобі я, Боже, існую,
Бо без Тебе життя вже немає,
І коли голос Твій я не чую –
Безпросвітна пітьма огортає…
Ми без Тебе – загублені вівці,
Що без Пастиря гинуть в темряві,
І куди ми прийдемо в мандрівці,
І поможе хто нам у цій справі?
Боже, Ти відкривай наші очі,
Щоб побачили люблячу руку,

Що знайде і врятує від ночі,
Попровадить в просторії луки…
І за все ми Тебе, Боже славим,
І радієм ми завжди в Ісусі,
І радіючи – сили черпаєм,
Що дають перемогу в спокусі!